

Conceptualizing Currere as a Qualitative Research Method in Teacher Education

Morteza Bazdar Qamchi Qayeh¹

1. Department of Educational Sciences, Farhangian University, Tehran, Iran.

M.Bazdar@cfu.ac.ir

Received: 2025/08/01; Accepted 2025/12/14

Extended Abstract

Introduction and Objectives: The term currere serves as the generative source of curriculum, referring to the complex dialogue between teacher and student with a focus on content and concepts. Prior to the emergence of currere, curriculum was merely defined in institutional terms. Unlike traditional approaches, currere does not necessarily center the school curriculum on training students in public schools to become specialists in a scientific discipline, test administrators, or compliant and efficient workers for different sectors of society. Rather, currere represents a point in the school curriculum where, through communication and critique of scientific knowledge, a form of civic commitment to preserving the planet is cultivated. It also teaches students how to think and act intelligently, to be sensitive to issues, and to embrace the courage of living both democratically and individually. Specifically, currere is an autobiographical method designed by William F. Pinar to provide a broad and deep understanding of one's lived curriculum experience through recalling the past, imagining the future, and analyzing and synthesizing emerging themes. The present study aims to conceptualize currere as a research method in teacher education. The study adopts a qualitative approach, employing descriptive–analytical methods. As a significant concept in curriculum studies, currere contributed to the recon-

Authors retain the copyright. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

ceptualization movement and, as a research method, had a profound impact on teacher education and related research. However, no study has yet undertaken a discourse analysis of research associated with currere. Therefore, this study analyzes research trends on currere in the context of teacher education and curriculum.

Method: This study systematically analyzes William Pinar's currere method as a theoretical framework. The research follows a qualitative approach and employs descriptive–analytical methods. To examine research trends on currere in teacher education, the researcher reviewed and analyzed curriculum studies literature related to currere. First, the concept of currere was explored, followed by an examination of the stages of conducting currere research.

Results: Findings are presented in terms of the philosophical foundations of currere, its key research concepts, stages of currere research, and types of currere studies in teacher education. Based on this study, currere is identified as an autobiographical research method grounded in phenomenology, existentialism, interpretivism, deconstruction, psychology, and psychoanalysis. The most important key concepts of currere research in teacher education include subjectivity, voice, place, experience, self-understanding, mental reconstruction, and dialogue. Furthermore, the study identifies several types of currere research in teacher education:

- Research on teachers' practices and experiences, Examination of novice teachers' and student-teachers' subjectivities, Understanding students' learning experiences (particularly for novice teachers and student-teachers), Philosophical and theoretical investigations of the concept of currere

Among these, one of the most significant areas is research on teachers' practices and experiences, which seeks self-understanding through analyzing one's own teaching experience. Another important area is the exploration of novice teachers' and student-teachers' subjectivities, where currere provides the necessary framework for discovering their educational experiences. Additionally, currere can be applied to understanding students' learning experiences, which has practical implications for improving teaching. Key concepts in this area include self-understanding, self-care, independent reflection, and the relationship between curriculum content and students' personal experiences. Finally, philosophical and theoretical studies of currere highlight its educational and pedagogical significance and establish its value as a research method.

Discussion and Conclusion: Through dialogue centered on the currere process, emotional dissonance and anxiety—whether as part of novice teacher preparation or as daily stress experienced by veteran teachers in a demanding profession—can be addressed. The value of analyzing past perceptions that have shaped one’s current identity as a teacher lies in recognizing what is meaningful now and considering how to positively impact students’ lives. Accordingly, currere is an appropriate method for studying the lived experiences of teachers and student-teachers. As a foundational concept, currere played a crucial role in the reconceptualization of curriculum and can be regarded as a qualitative research method in teacher education. This study was conducted with the aim of conceptualizing currere as a qualitative research method for novice teachers and student-teachers. Currere provides opportunities to return to the beginning, project into the future, and then critically examine activities in real contexts. This process forms the basis for learning practical strategies to transform classrooms into constructive and positive spaces. It offers teachers insight and reflective grounding to perceive themselves as more than mere managers or supervisors of students. Thus, by reviewing curriculum literature related to currere, this study examined its concept, research stages, and philosophical foundations, presenting key concepts and types of currere research in teacher education.

Conflict of Interest: The author declares that there is no conflict of interest related to this research.

Keywords: Qualitative Research, Currere, Teacher Education, Teacher, Experience, Autobiography.

Cite this article: Bazdar Qamchi Qayeh, Morteza (2025). Conceptualizing Currere as a Qualitative Research Method in Teacher Education. *Journal of Humanities Methodology*, 31(125): 75-103.

مفهوم‌پردازی کورره به‌عنوان یک روش تحقیق کیفی در تربیت معلم

مرتضی بازدار قمچی قیه¹

۱. استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

M.Bazdar@cfu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۵/۱۰؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۹/۲۳

چکیده گسترده

مقدمه و اهداف: کلمه کورره مصدر سازنده برنامه درسی است و به گفتگوی پیچیده بین معلم و دانش‌آموز با تمرکز بر محتوا و مفاهیم اشاره دارد. قبل از کورره، برنامه درسی صرفاً در عبارات نهادی تعریف می‌شد. همانند کورره نقطه تمرکز برنامه درسی مدرسه لزوماً بر تربیت دانش‌آموزان در مدارس عمومی برای متخصص شدن در یک رشته علمی یا مجری آزمون و یا کارکنانی کارا و سر به راه برای بخش‌های مختلف جامعه نیست. همچنین کورره، نقطه‌ای از برنامه درسی مدرسه است که از طریق ارتباطات و نقد دانش علمی-نوعی تعهد شهروندی به حفظ سیاره محل زندگی را به وجود می‌آورد. همچنین کورره نقطه‌ای از برنامه درسی است که به دانش‌آموزان فکر کردن و عمل هوشمندانه، حساس بودن به امور، و شجاعت زندگی در دموکراتیک و زندگی فردی را یاد می‌دهد. به‌طور خاص، کورره یک روش خودزیست‌نگاری است که توسط ویلیام اف. پاینار طراحی شده است تا درک گسترده و عمیقی از تجربه زیست‌شده فرد از برنامه درسی از طریق یادآوری از گذشته، تصور آینده و تجزیه و تحلیل و ترکیب تم‌های نوظهور فراهم شود. هدف پژوهش حاضر مفهوم‌پردازی کورره به‌عنوان روش تحقیق در تربیت معلم است. رویکرد حاکم بر این پژوهش کیفی بوده که با توجه به هدف آن از روش توصیفی-تحلیلی در آن استفاده شده است. کورره

به‌عنوان یک مفهوم مهم در مطالعات برنامه درسی به نهضت نوفهم‌گرایی برنامه درسی کمک کرد و به‌عنوان یک روش تحقیق، تأثیر زیادی بر توسعه آموزش معلمان و تحقیقات آن داشت. با وجود این، هیچ مقاله‌ای برای تحلیل گفتمان پژوهشی مرتبط با کورره انجام نشده است. از این رو، محقق به تحلیل روندهای پژوهش کورره در زمینه آموزش معلمان و برنامه درسی پرداخته است. روش: این مطالعه سعی دارد به‌طور سیستماتیک روش کورره ویلیام پاینار را به‌عنوان یک چهارچوب نظری تجزیه و تحلیل کند. رویکرد حاکم بر این پژوهش کیفی بوده و از روش توصیفی تحلیلی استفاده شده است. از این رو محقق برای تحلیل روندهای پژوهشی کورره در زمینه تربیت معلم، آثار و ادبیات مطالعات برنامه درسی مربوط به کورره را بررسی و تحلیل کرده است. بنابراین، برای انجام این پژوهش، محقق آثار و ادبیات برنامه درسی مرتبط با مفهوم کورره را مرور و بررسی کرده است. ابتدا مفهوم کورره، بررسی و سپس مراحل انجام تحقیق کورره مطالعه شده است.

نتایج: نتایج تحقیق در قالب مبانی فلسفی کورره، مفاهیم کلیدی پژوهش کورره، مراحل پژوهش کورره و انواع تحقیقات کورره در آموزش معلمان ارائه شده است. براساس این پژوهش کورره به‌عنوان یک روش تحقیق اتوبیوگرافیک مبتنی بر پدیدارشناسی، آگزیستانسیالیسم، تفسیری و ساختارشکنی، روان‌شناسی و روان‌کاوی است. مهم‌ترین مفاهیم کلیدی پژوهش کورره در حوزه تربیت معلم شامل ذهنیت، صدا، مکان، تجربه، خودفهمی، بازسازی ذهنی و گفتگو است. همچنین، براساس نتایج این پژوهش انواع تحقیقات کورره در حوزه تربیت معلم شامل موارد زیر است: انجام پژوهش برای فهم شیوه‌ها و تجارب مربیان، بررسی ذهنیت نومعلمان و دانشجو معلمان، فهم تجارب یادگیری دانش‌آموزان (برای نومعلمان و دانشجومعلمان) و انجام تحقیقات فلسفی و نظری در مورد مفهوم کورره.

براساس این، یکی از مهم‌ترین پژوهش‌ها در زمینه کورره در تربیت معلم، فهم شیوه‌ها و تجارب مربیان است. در واقع، در این نوع از پژوهش، هدف تحقیق در مورد تجربه خود مربی است. این تحقیق به دنبال خودفهمی مربی است. وی از طریق کورره، تجربه خود را به‌عنوان یک مربی تجزیه و تحلیل و درک می‌کند. یکی دیگر از مهم‌ترین حوزه‌های موضوعی که کورره می‌تواند کاربرد بیشتری داشته باشد، بررسی ذهنیت نومعلمان و دانشجومعلمان است. در آموزش معلمان، کورره زمینه لازم را فراهم می‌کند تا دانشجومعلمان تجربه آموزشی خود را کشف کنند.

از دیگر موضوعاتی که می‌توان با استفاده کورره بررسی و مطالعه کرد، فهم تجارب یادگیری دانش‌آموزان است که برای نومعلمان و دانشجومعلمان کاربرد زیادی دارد. درک تجربیات دانش‌آموزان یک مطالعه میدانی و کاربردی‌تر است؛ زیرا از آن برای بهبود تدریس معلمان استفاده می‌شود. مفاهیم کلیدی مرتبط با این موضوع پژوهشی شامل درک خود، مراقبت از خود، تأمل مستقل و ارتباط بین محتوای برنامه درسی و تجربیات فردی دانش‌آموزان است. یکی دیگر از زمینه‌های استفاده از کورره به‌عنوان روش تحقیق در تربیت معلم و نیز برنامه درسی، انجام تحقیقات فلسفی و نظری در مورد خود مفهوم کورره است. مطالعاتی که در این مبحث گنجانده شده است، ضمن بررسی اهمیت آموزشی و تربیتی مفهوم کورره، ارزش آن را به‌عنوان یک روش تحقیق به دست آورده است.

بحث و نتیجه‌گیری: طریق گفتگو با محوریت فرایند کورره، می‌توان اضطراب و ناهماهنگی عاطفی (چه به‌عنوان بخشی از فرایند آماده‌سازی معلم برای معلمان تازه کار و چه ناشی از استرس‌های روزمره بر معلمان با تجربه در یک حرفه چالش‌برانگیز) را حل کرد. ارزش تجزیه و تحلیل ادراکات گذشته که به ساخت فعلی فرد از معلم بودن منجر شده است این است که اکنون آنچه را که برای شخص مهم است، می‌بیند و به این فکر می‌کند که چگونه می‌تواند تأثیر مثبتی در زندگی دانش‌آموزان خود داشته باشد. براساس این، یکی از روش‌های مناسب جهت مطالعه تجارب زیسته معلمان و دانشجو معلمان، روش کورره است. کورره را که به‌عنوان مفهومی اساسی، نقش مهمی در نوفهم‌گرایی برنامه درسی داشته، می‌توان به‌عنوان یک روش تحقیق کیفی در حوزه آموزش معلمان در نظر گرفت. پژوهش حاضر نیز با همین هدف انجام شده و تلاش کرده تا کورره را به‌عنوان یک روش تحقیق کیفی در تربیت معلم برای نومعلمان و دانشجومعلمان مفهوم‌پردازی کند.

کورره فرصتی را برای بازگشت به ابتدا، پروژه‌سازی برای آینده و سپس بررسی هدفمند فعالیت‌ها را در فضای واقعی فراهم می‌کند. این کار، اساس و پایه یادگیری راهبردهای کاربردی و عملی برای تبدیل کلاس به فضایی مثبت و سازنده است. کورره به معلمان بینش و زمینه خودتأملی را فراهم می‌کند تا خود را چیزی بیشتر مدیر و سرپرست دانش‌آموز تصور کنند. بنابراین، برای تبیین کورره به‌عنوان یک روش تحقیق برای آموزش معلمان و برای انجام این پژوهش، محقق ادبیات برنامه درسی مرتبط با مفهوم کورره را مرور و بررسی کرده است. ابتدا مفهوم کورره بررسی و سپس

مراحل انجام تحقیق کورره مطالعه شده است. نتایج تحقیق در قالب مبانی فلسفی کورره، مفاهیم کلیدی پژوهش کورره و انواع تحقیقات کورره در آموزش معلمان ارائه شده است. تعارض منافع: نویسنده اعلام می‌کند هیچ تعارض منافی در ارتباط با این پژوهش وجود ندارد. واژگان کلیدی: پژوهش کیفی، کورره، تربیت معلم، معلم، تجربه، خودزیست‌نگاری.

استناد: بازدار قمچی قیه، مرتضی (۱۴۰۴). مفهوم‌پردازی کورره به‌عنوان یک روش تحقیق کیفی در تربیت معلم. مجله روش‌شناسی علوم انسانی ۳۱(۱۲۵): ۷۵-۱۰۳.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

مقدمه

کلمه کورره مصدر سازنده برنامه درسی (Curriculum) است و به گفتگوی پیچیده بین معلم و دانش‌آموز با تمرکز بر محتوا و مفاهیم اشاره دارد که در نکاتی خاص و لحظه‌ای تاریخی رخ می‌دهد. قبل از کورره، برنامه درسی صرفاً در عبارات نهادی تعریف می‌شد. همانند کورره نقطه تمرکز برنامه درسی مدرسه لزوماً بر تربیت دانش‌آموزان در مدارس عمومی برای متخصص شدن در یک رشته علمی یا مجری آزمون و یا کارکنانی کارا و سر به راه برای بخش‌های مختلف جامعه نیست. همچنین، کورره نقطه‌ای از برنامه درسی مدرسه است که از طریق ارتباطات و نقد دانش علمی، نوعی تعهد شهروندی به حفظ سیاره محل زندگی را به وجود می‌آورد. همچنین، کورره نقطه‌ای از برنامه درسی است که به دانش‌آموزان فکر کردن و عمل هوشمندانه، حساس بودن به امور، و شجاعت زندگی در دموکراتیک و زندگی فردی را یاد می‌دهد. روش مورد استفاده در کورره یک ابزار اتوبیوگرافی برای مطالعه تجارب زندگی فردی در مشارکت در گفتمان برنامه درسی است (Pinar, 2010).

پاینار و گرامت^۱ (۱۹۷۶) به‌عنوان بخشی از بازسازی مفهوم برنامه درسی آمریکایی در اوایل دهه ۱۹۷۰ توضیح دادند که برنامه درسی باید در بستر خودزیست‌نگاری قرار گیرد. آنها معتقدند کورره باید به‌عنوان یک مفهوم خودزیست‌نگاری و خودواری تعریف شود. آنها پیشنهاد می‌کنند کورره به‌عنوان زیربنای یک دوره، باید به‌عنوان یک نظریه خودزیست‌نگاری و خودآزمایی به‌جای یک هدف آموزشی ثابت و ازپیش‌تعیین‌شده تعریف شود. همان‌طور که پاینار (۲۰۱۲) توضیح داده است، روش کورره برنامه درسی را از اهداف دوره به یک گفتگوی پیچیده با خود (به‌عنوان یک روشفکر خصوصی^۲) نومفهوم‌سازی می‌کند؛ پروژه‌ای مداوم از خودفهمی که در آن فرد برای کنش آموزشی متعهدانه بسیج می‌شود و یا به‌عنوان یک روشفکر خصوصی و عمومی با دیگران در بازسازی اجتماعی تعریف می‌شود. بنابراین، فرایند بازسازی برنامه درسی با دانش دانشگاهی، ذهنیت و خودفهمی دانش‌آموزان و معلمان و بافت اجتماعی و تاریخی مرتبط است. کورره یک فعل لاتین به معنای دویدن است که به روشی جریان دارد و همیشه جاری است. واژه برنامه درسی نیز از این ریشه سرچشمه می‌گیرد و به معنای دویدن،

1. Pinar & Grumet
2. as a private intellectual

دوره و حرفه است (Harper, 2012). به‌طور خاص، کورره یک روش خودزیست‌نگاری است که توسط ویلیام اف. پاینار طراحی شده است تا درک گسترده و عمیقی از تجربه زیست‌شده فرد از برنامه درسی از طریق یادآوری از گذشته، تصور آینده و تجزیه و تحلیل و ترکیب تم‌های نوظهور فراهم شود. اصطلاح برنامه درسی همان‌طور که پاینار آن را به کار می‌گیرد، فراتر از سندی است که استانداردهای آموزشی را دیکته می‌کند و نشان‌دهنده نحوه عمل و تعامل گروه‌ها (معلمان و دانش‌آموزان) به‌عنوان تجارب آموزشی است (Grundy, 1987).

دویر^۱ (۲۰۰۴) فرایند کورره را به‌عنوان خواست و تمایل پاینار برای تغییر تمرکز نظریه برنامه درسی از «راهنمایی»^۲ به سمت «فهم»^۳ توصیف می‌کند. به‌طور کلی، می‌توان گفت کورره حاصل فهم جدید از برنامه درسی است. پاینار (۱۹۷۵) این ایده را ارائه می‌دهد که: کورره روشی است که به ما امکان می‌دهد آنچه را که در طول زمان مفهوم‌سازی کرده‌ایم و نیز رابطه پیچیده بین زمانی و مفهومی را کشف کنیم، بنابراین، می‌توانیم «خود»، تکامل و آموزش آن را کشف کنیم. براساس این، کورره بر «خود» تأکید می‌کند و ارتباط او با دنیای تعلیم و تربیت، ادغام یک سفر شخصی برای فهم، درک موضوع، و نیز فهم اجتماعی در اولویت قرار می‌گیرد.

در مجموع باید گفت که کورره به‌عنوان یک مفهوم برنامه درسی، به نوفهم‌گرایی برنامه درسی کمک کرده و به‌عنوان یک روش تحقیق، تأثیر زیادی بر توسعه آموزش معلمان و تحقیقات برنامه درسی داشته است. با وجود این، تاکنون، هیچ مقاله‌ای برای تحلیل گفتمان پژوهشی مرتبط با کورره انجام نشده است. از این رو، محقق به تحلیل روندهای پژوهشی کورره در زمینه تربیت معلم پرداخته است. برای این کار آثار و ادبیات مطالعات برنامه درسی مربوط به کورره را بررسی و تحلیل کرده است. بنابراین، پژوهش حاضر بر تأمل بر این سؤال اساسی انجام می‌شود که کورره به‌عنوان یک روش پژوهش در آموزش معلمان چه ویژگی‌هایی دارد؟

1. Doerr
2. guidance
3. understanding

روش پژوهش

این مطالعه سعی دارد به‌طور سیستماتیک روش کورره ویلیام پاینار را به‌عنوان یک چهارچوب نظری تجزیه و تحلیل و کاربرد آن را در اجرای برنامه‌های درسی دانشگاه فرهنگیان (حوزه تربیت معلم) بررسی کند. بنابراین، رویکرد حاکم بر این پژوهش کیفی بوده و از روش توصیفی تحلیلی استفاده شده است. از این رو، پژوهشگر برای تحلیل روندهای پژوهشی کورره در زمینه تربیت معلم، آثار و ادبیات مطالعات برنامه درسی مربوط به کورره را بررسی و تحلیل کرده است.

یافته‌ها

در این قسمت گزارشی از یافته‌های پژوهش در قالب چهار قسمت ارائه می‌شود که در نتیجه بررسی آثار و منابع مربوط به کورره در مطالعات برنامه درسی است:

۱. مبانی فلسفی کورره

مدل‌های سنتی نظریه برنامه درسی، توسعه انسانی را به‌عنوان مجموعه‌ای از اجزای آن توصیف می‌کنند که در سلسله‌مراتبی سازمان‌دهی شده‌اند که به شایستگی‌های عملیاتی منجر می‌شود. مدل مفهوم‌گرایانه کورره، که توسط ویلیام پاینار ابداع شد، به‌صورت افقی با انرژی و یادگیری به سمت بیرون و درون حرکت می‌کند تا به سمت بالا در یک مسیر خطی. تجربه آموزشی مبتنی بر این اصلاح مستلزم زندگی‌نامه، مروری بر تجربه آموزشی آزمودنی است. توصیف پدیدارشناختی وضعیت فعلی سوژه، جهان تاریخی، اجتماعی، فیزیکی او. و سابقه‌ای از پاسخ سوژه، تداعی‌ها و هوش، به یک اثر ادبی است. مبنای نظری مدل کورره از فلسفه اومانستی، تأکید پدیدارشناسی بر متقابل بودن سوژکتیویته و عینیت در ساختار دانش بشری و تأکید اگزیستانسیالیسم بر رابطه دیالکتیکی انسان با موقعیت او گرفته شده است (-Gru met, 1976). کورره به‌عنوان یک روش تحقیق اتوبیوگرافیک مبتنی بر پدیدارشناسی، اگزیستانسیالیسم، روانشناسی یونگ، روان‌کاوی و نظریه ادبی است (Pinar, 1994).

فرایند کورره فراتر از درک برنامه درسی سنتی است و به درک کامل‌تر و غنی‌تر از برنامه درسی زیست‌شده^۱ گسترش می‌یابد. بنابراین، ساختار فرایند کورره همانند پدیدارشناسی از تجربه زیسته استقبال می‌کند. به‌عبارت دقیق‌تر کورره رویکردی پدیدارشناختی دارد؛ به این معنا که تلاشی برای نزدیک شدن به جوهر تجربه شخصی است که در دنیای زنده از طریق تحقیق به دست آمده است. به‌دیگرسخن، روش «کاهش پدیدارشناختی»^۲ برای درک ماهیت تجربه و پدیده‌ها بدون محدود شدن به نظریه‌ها یا چهارچوب‌های مفهومی موجود استفاده می‌شود. اشیایی که انسان درک و تشخیص می‌دهد و معانی آنها به‌صورت عینی وجود ندارند، بلکه صرفاً تصاویری هستند که در آینه آگاهی سوژه‌ای که آنها را درک می‌کند، شکل گرفته‌اند. بنابراین، برای درک ماهیت ابژه لازم است ضمن کنار گذاشتن تعصب موجود، از تمام قضاوت‌ها جلوگیری و از منظری جدید به موضوع نگاه کنیم (Pinar, 1994).

از نظر تاریخی، محققان برنامه درسی که در زمینه کورره کار کرده‌اند، از ادبیات روان‌کاوی استفاده کرده‌اند. همان‌طور که روان‌کاوی به‌دنبال درک تکه‌هایی از تجربه است که در مرز بین ناخودآگاه فرو رفته است، در روش کورره، محقق از روش روان‌کاوی، «تداعی آزاد»^۳ برای خودفهمی استفاده می‌کند. معنی رویکرد فراتر از بیان تداعی آزاد راهی برای توصیف جریان هشیاری است که در حین یادآوری گذشته یا تصور چیزی در آینده، آنچه را که در آگاهی کنونی ظاهر می‌شود، توصیف می‌کند. مهم‌ترین عامل تداعی آزاد، فردی شدن است. محققان یا شرکت‌کنندگان تلاش می‌کنند از طریق تداعی آزاد به تجربیاتی دسترسی پیدا کنند که در ناخودآگاه یا پیش‌خودآگاهشان موجود است. از این طریق، فرد می‌تواند به تکه‌هایی از تجربیات گذشته دسترسی پیدا کند که در درون خود فرو رفته است و معنایی را کشف کند که به زندگی فرد می‌بخشد. از لحاظ تجزیه و تحلیل روانی، کورره به‌عنوان تفسیر تجربه، مستلزم بررسی معانی آشکار و پنهان و هشیارانه و ناهشیارانه محتوای زبان و نیز اشارات پیام‌های سیاسی چنین تأمل و تفسیری است. براساس این، کورره عبارت است از بازسازی فعال او پس از عبور و گذر خود از طریق ساختارهای اجتماعی، فکری و فیزیکی (فتحی و اجارگاه، ۱۳۹۵). محققان برنامه درسی از قبیل پاینار

1. lived curriculum

۲. شخص قادر می‌شود قضاوت در مورد عقیده فلسفی نسبت به وجود جهان خارجی را تعلیق کند، و در نتیجه پدیدار را همان‌طور که آنها به آگاهی داده شده‌اند، بررسی نماید.

3. free-association

(۱۹۹۵)، تاومن^۱ (۲۰۱۲) و بریتزمن^۲ (۲۰۱۴) در زمینه کورره و ادبیات روان‌کاوانه مطالعاتی انجام داده‌اند.

یکی دیگر از دیدگاه‌های فلسفی که رد پای آن در کورره وجود دارد، دیدگاه فلسفی اگزیستانسیالیسم است (گرامت، ۱۹۸۸). این فلسفه بر اراده آزاد انسان تمرکز دارد. این گروه از فیلسوفان، دانش‌آموزان را به‌عنوان فردی مسئول در نظر می‌گیرند که آینده خود را باید ترسیم کنند. دانش‌آموزان مرکز کلاس هستند و تصمیم می‌گیرند چه چیزی، چگونه مطالعه کنند، چه زمانی مطالعه کنند، چرا مطالعه کنند. آنها مسئول آموزش خود هستند، هرچند مدرسه و معلمان از یادگیری آنها حمایت می‌کنند. اگزیستانسیالیسم بر مسئولیت افراد (یا دانش‌آموزان) برای انتخاب‌هایشان تأکید می‌کند و انتخاب‌های آنها، وجود آنها (که چه کسی هستند) را مشخص می‌کند (Martin, 2009).

روش کورره نیز فرد را یک موضوع وجودی می‌داند. فرد وجودی فردی است که به‌طور مستقل احساس می‌کند، فکر می‌کند و عمل می‌کند. موضوعات وجودی می‌توانند و باید زندگی خود را پیش ببرند. از این نظر، اگزیستانسیالیسم بیشتر بر ذهنیت و سوپروکتیویته فردی تأکید می‌کند. افراد اگزیستانسیال به‌طور مستقل زندگی خود را درک می‌کنند، انتقاد می‌کنند و معنای خاص خود را به آن می‌دهند (گرامت، ۱۹۹۲). همان‌طور که فوکو (Foucault, 1986) مطرح کرد، این وظیفه و مسئولیتی است که هیچ‌کس نمی‌تواند جایگزین آن شود.

پاینار و گرامت در «مبانی پدیدارشناسی وجودی کورره» با طرح سؤال زیر در این زمینه بحث کرده‌اند. انعکاس من تا چه حد ساختارهای ایدئال حک شده در آگاهی فرد را زیر سؤال می‌برد؟ رابطه من با من آگاه و بازیگری من چیست؟ آیا نقش‌های اجتماعی مختلفی که باید من را انکار کنم یا از آنها جدا کنم از طریق این سؤالات، افراد به‌دنبال درک جدیدی از زندگی و تجربیات خود هستند و به آنها معنا می‌بخشند. از این نظر، کورره به تأمل هستی‌شناختی فراتر از تحقیق معرفت‌شناختی نزدیک‌تر است (Pinar & Grumet, 1976).

روش کورره با تحلیل آغاز می‌شود؛ اما رویکردی تفسیری و ساختارشکنی دارد. کورره همانند

1. Taubman
2. Britzman

روان‌کاوی بیشتر به خلق چیزهای جدید می‌پردازد تا کشف آنها (Pinar, 1994, p. 205). توجه به خلقت به معنای رد تلاش برای کشف است که ذاتاً هدفمدار است. دانشی که از طریق کورره به دست می‌آید، دانش فرد است و برای آن فرد معنادارترین است. این همان چیزی است که ارل^۱ آن را «خودزیست‌نگاری شناختی»^۲ می‌نامد. فرد از طریق کاوش در خودزیست‌نگاری کورره، به‌دنبال بازیابی بازیابی صدای خود است (Pinar, 1994, p. 53).

از دیگر دیدگاه‌هایی که همراه مفهوم کورره مطرح بوده است، دیدگاه پست‌مدرنیسم است. پست‌مدرنیسم بیش از آنکه مجموعه‌ای از اصول و فعالیت‌های منسجم باشد، بیشتر نوعی نگرش و طرز فکر است. هرچند تعریف نظریه برنامه درسی مبتنی بر پست مدرن بسیار دشوار و یا حتی به‌گمان برخی غیرممکن است، اما حقیقت آن است که می‌توان بسیاری از جنبه‌های نظریه پست‌مدرن در برنامه درسی را توصیف و درک کرد و ایده‌های مرتبط با آن را در برنامه درسی به کار گرفت. پژوهش پست‌مدرن تفسیرهای منحصربه‌فرد از داده‌ها و روش‌های خاص برای سازماندهی و برنامه درسی را به چالش می‌کشد و در نتیجه از نوعی گزینش‌گرایی آگاهانه در فرایند تدریس و پژوهش حمایت می‌کند (فتیحی و اجارگاه، ۱۳۹۵). کورره رویکردی به تعلیم و تربیت مبتنی بر فلسفه پست‌مدرن است و با معرفی مفهوم جدید کورره دیدگاه‌های پسامدرن در حوزه مطالعات برنامه درسی متحول شده است. محصول این رویکرد (کورره) خودزیست‌نگاره‌ای است که یادگیرندگان آن را تجارب آموزشی می‌نامند. به همین دلیل برای هر یادگیرنده، تجارب آموزشی معنایی کاملاً متفاوت خواهد داشت. هر فرد برداشتی منحصربه‌فرد از به دست می‌آورد (Pinar et al, 2004).

از این منظر، زندگی‌نامه به‌عنوان یک گفتمان یا متن، شیوه‌ای را نشان می‌دهد که در آن فرد برای نظم و تفسیر تجربه انتخاب می‌کند، جنبه‌ای که می‌تواند ماهیت و محدودیت‌های آزادی فردی را آشکار کند. بنابراین، تجارب آموزشی فرد در گذشته (همچنین در زمان حال) با هدف اصلی ارتقای مسئولیت شخصی در قبال عمل مجدداً مرتب می‌شوند (Grumet, 1976, p. 116). براساس این، کورره پارادایم جدیدی در حوزه برنامه درسی مبتنی بر پست مدرنیسم ارائه کرد.

1. Earl

2. ontological autobiography

۲. مفاهیم کلیدی پژوهش کورره

درک مفاهیم اصلی کورره در درک معنای دقیق کورره و روش‌شناسی آن بسیار موثر است. از طرف دیگر، با مشخص شدن مفاهیم اصلی کورره، حوزه قلمرو پژوهشی آن قابل درک خواهد بود. مفاهیم اصلی پژوهش کورره شامل ذهنیت، صدا، مکان، تجربه، خودفهمی، بازسازی ذهنی و گفتگو است.

ذهنیت

با توجه به نگرش و دیدگاه هر کسی در ارتباط با موضوعی خاص باید گفت: ذهنیت را نمی‌توان از آن جدا کرد (یعنی ذهنیت بر دیدگاه وی در آن موضوع تأثیرگذار است). این مفهوم به مستمر در تمام جنبه‌های تحقیقی و غیر تحقیقی زندگی ما حضور دارد. براساس باورهای سنتی، ذهنیت درون ما بی‌اثر و خارج از کنترل ماست؛ اما به‌طور فعال در فرایندهای تحقیق حضور دارد. در این بحث ذهنیت دارای دو معنای متفاوت است. در یک معنا که پشکین (Peshkin, 1988) نیز آن را بحث می‌کند، ذهنیت به ویژگی‌های شخصی مربوط می‌شود که نتایج کار ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این مفهوم، ذهنیت شامل جنبه‌های مختلف ارزش‌ها، دانش و فهم ما از مجموعه‌ای از مسائل و موضوعات است (هم مسائل آموزشی و هم مسائل کلی).

این استدلال پشکین را نمی‌توان نادیده گرفت. آنها مانند لباس یا پوششی هستند که برای نگاه ما نقش واسطه را دارند. آنها احساس، طرز فکر و فعالیت ما را تحت تأثیر قرار می‌دهند. برای ایجاد ارتباط سازنده و تعامل با دیگران، با دانش‌آموزان و با تمام جوانب زندگی، ذهنیت افراد باید شناخته و درک شوند؛ اما معنای دیگری را نیز می‌توان برای آن متصور شد که به ارزش‌ها، دانش و فهم مربوط می‌شود و اینکه چگونه اینها آگاهی فردی و اجتماعی ما را در مورد چگونگی ارائه آنها در کلاس درس، آموزش و یادگیری شکل داده‌اند. به‌هرحال، نکته کلیدی پشکین این است که ذهنیت را نمی‌توان کنار گذاشت؛ زیرا روش تفکر و عمل ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بنابراین باید از طریق یک فرایند نظام‌مند تأملی و خودارزیابی، به‌طور دقیق آن را شناخت (Savage, 2011, p. 6).

ذهنیت اساسی‌ترین مفهوم در پژوهش کورره است. پاینار (۲۰۰۹) ذهنیت را جزء اصلی یک فرد می‌داند، اگرچه گاهی اوقات تار و پراکنده است؛ زیرا حاوی زندگی درونی یک فرد است. این

سوبژکتیویته از آنچه که فرد در متن زندگی خود تجربه و انتخاب می‌کند، ایجاد می‌شود که با آرزوها، دردها، آسیب‌ها و تخیل فرد نیز مرتبط است. افراد براساس این عوامل زندگی خود را خلق می‌کنند. پاینار (۲۰۰۹) معتقد است این ذهنیت از جامعه، سیاست و فرهنگ، جدایی‌ناپذیر است. بنابراین، برای درک سوبژکتیویته فردی، درک ابعاد مختلف زمینه‌ای که زندگی یک فرد در آن می‌گذرد، یعنی زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و زبانی ضروری است.

پشکین (۱۹۹۱) نیز مهم‌ترین منابع شکل‌گیری ذهنیت را این چنین برمی‌شمارد: مجموعه باورها و ارزش‌های فرد، تجارب فرد از یک محیط خاص، تجارب مداوم فرد از زندگی در محیط آموزشی، جامعه و روابطی که فرد در آن جامعه با دیگران در ارتباط است و تعامل می‌کند (Savage, 2011, P. 30). سوبژکتیویته که اصطلاحی روان‌کاوانه است عبارت است از زندگی درونی، احساس زیست شده از خود، غیر واحد و پراکنده که با آنچه ارائه شده، شرایط زندگی روزمره مرتبط است (Pinar, 2011). ویدون^۱ (۲۰۰۴) معتقد است احساس خودآگاه و ناخودآگاه از «خود»، تمایلات و احساسات سوبژکتیویته فرد را تشکیل می‌دهند. جانسون^۲ (۲۰۰۰) نیز معتقد است سوبژکتیویته، مورد غیر قابل وصفی است که مقدم بر زبان، فرهنگ و ایدیولوژی است. سوبژکتیویته امکان تعامل با جهان را فراهم می‌کند و از تجربه و مطالعه تأثیر می‌پذیرد (پاینار، ۲۰۰۹).

صدا

صدا معنا و منظوری است که در اختیار فرد است و او را قادر می‌کند در جامعه مشارکت کند. تلاش برای صدا زمانی شروع می‌شود که فرد تلاش می‌کند معنایی را به دیگری منتقل کند. پیدا کردن کلمات، صحبت کردن برای خود و احساس شنیدن توسط دیگران همه بخشی از این فرایند است. صدا نشان‌دهنده رابطه فرد با معنای تجربه خویش و ازاین‌رو، با زبان و رابطه فرد با دیگری است؛ زیرا فهم، یک فرایند اجتماعی است (Britzman, 1991, p.4). صدا مفهومی است که به‌صورت استعاری بیانگر ذهنیت است. افراد یا گروه‌ها مواضع، تجربیات، افکار و قضاوت‌های خود را از طریق صدای خود بیان می‌کنند.

1. Weedon

2. Jonsson

باور سوژه به داشتن صدای خود و توانایی داشتن صدای خود به خود فهمی مربوط است که سوژه به آن گوش می‌کند و به دنبال بازگشت به اصل است (Pinar, 2015).

افزون‌براین، «صدای واقعی» سوژه یک عنصر ضروری برای یک فرد است که به‌طور مستقل زندگی خود را ایجاد کند. صدا به‌عنوان یک مفهوم مهم در کاوش برنامه درسی به‌عنوان یک متن خودزیست‌نگاری و زیست‌نگاری و در فمینیسم و نظریه سیاسی به‌شمار می‌رود (Miller, 1990). همان‌طور که توسط میلر، نادینگ، هوگان و السورث و همکاران نیز بحث شد، صدا به‌عنوان یک مفهوم اصلی در مطالعه پدیده‌های اجتماعی همراه با زمان، رابطه و مکان شناخته می‌شود (Connolly & Clandinin, 1990). در تحقیق کورره یک هدف مهم این است که افراد یا گروه‌ها صدای خود را داشته باشند و صدای خود را کشف و بیان کنند. اما گرامت می‌گوید که صدا چیزی نیست که همیشه بتوانید در مورد خود و هویت خود به محض اینکه آن را «پیدا کردید» صحبت کنید. وی معتقد است که «یافتن صدا» یک نتیجه نهایی نیست، بلکه یک فرایند مستمر است.

گرامت (۱۹۹۰) مفهوم پیچیده‌تری از صدا را مطرح می‌کند. وی سه عنصر یا بخش را برای صدای آموزشی شناسایی می‌کند: موقعیت، روایت و تفسیر. این سه عنصر مربوط به صدا در تحقیقات کورره نیز نقش ثابتی دارند. محققان «در شکستن سکوت»^۱ تلاش کردند صدای افراد به حاشیه رانده شده را ارج نهند و در تحقیقات متعدد گزارش کنند (Pinar, 1994) به‌عنوان مثال می‌توان به صدای زنان (Grumet, 1990)، صدای معلمان زن (Miller, 1997)، اشاره کرد.

مکان

مفهوم مکان برای درک برنامه درسی به‌صورت زندگی‌نامه‌ای و بیوگرافی بسیار مهم است. در برنامه درسی به‌عنوان روان‌کاوی اجتماعی (Kincheloe & Pinar, 1991) هفت نویسنده در مورد موضوعات برنامه درسی به‌عنوان «مکان» بحث کرده‌اند. همان‌طور که پاینر و همکاران (۱۹۹۴) بیان کرده‌اند مکان همیشه با سبک زندگی ارتباط دارد که با حالت‌های فکری، احساسی و دیدگاه‌های خاصی همراه است. مکان فقط جایی نیست که فرد در آن زندگی می‌کند. داستان یا رمان بیانگر تجربه روزانه انسان است که در

1. In breaking the silence

مکان‌های مشخصی با شخصیت‌های خاص واقع شده است. از طرفی خودزیست‌نگاری شیوه‌های خاصی از تفکر مرتبط با مکان را بیان می‌کند. فهم خودزیست‌نگارانه از عمل آموزشی و تربیتی به‌وضوح از پیچیدگی مکان تأثیر می‌پذیرد (Pinar et al, 1995, P. 533).

مفهوم مکان این امکان را می‌دهد که درک کنیم تحقیقات برنامه درسی ممکن است با مکانی که در آن به وقوع پیوسته رابطه معناداری داشته باشد. مفهوم مکان در نظریه برنامه درسی با روان‌کاوی اجتماعی در نظریه انتقادی مرتبط است. مکان مفهومی است که در آن ویژگی‌های تاریخ، فرهنگ و ذهنیت در هم تنیده می‌شوند (Pinar, 2015). پاینار معتقد است درک خاص بودن مکان به معنای درک رابطه متقابل سوژکتیویته با واقعیت است که به‌طور هم‌زمان با ایجاد مکان ساخته می‌شود. وی به نقل از کینچلو معتقد است: «انسان‌ها به‌عنوان عوامل فعالی ظاهر می‌شوند که به دلیل آگاهی از نیروهای تاریخی و تأثیرات این نیروها بر افراد، به شکل‌گیری بیان آینده این نیروهای تاریخی کمک می‌کنند (Pinar, 2015).

تجربه

تجربه یک مفهوم پژوهشی مرکزی است که همه انواع تحقیق کورره را دربرمی‌گیرد. از نظر پاینار (۲۰۰۴)، تجربه نقطه تلاقی زبان عمومی و ذهنیت شخصی، تلاقی اشتراکات قابل بیان و درون غیرقابل توصیف افراد است. این دیدگاه نشان می‌دهد که تجربه هم شامل فردیت و اشتراک و هم عناصر خصوصی و عمومی است. بنابراین، تجربه در کورره شخصی، اجتماعی، تاریخی و سیاسی است. از طریق کورره، فرد تجربه خود را تجزیه و تحلیل می‌کند و می‌فهمد تا کشف کند صدای او چگونه از عناصر سوژکتیویته موجود در آن تجربه خاص ساخته شده است. از این نظر، تجربیاتی که در تحقیقات کورره مورد بحث قرار می‌گیرد، تنها به تجربیات مدرسه و کلاس‌های درس اشاره نمی‌کند، بلکه به تمام تجربیاتی که یک فرد در طول زندگی خود دارد اشاره دارد. این تجربیات بر شکل‌گیری ذهنیت فردی تأثیر می‌گذارد.

به همین دلیل، کورره بر این باور است که می‌تواند از طریق کاوش در تجربیات آموزشی فردی، تا حدودی، حتی به‌طور کامل، ذهنیت خود را درک کند. تجربه در پژوهش کورره، تجربه‌ای پدیدارشناسانه و وجودی است. تجربه زندگی یک فرد از طریق روش‌های فنی مانند تداعی آزاد، تکنیک جریان آگاهی و کاهش پدیدارشناختی آشکار می‌شود. از دیدگاه وجودی، انواع و معانی تجارب فردی را نمی‌توان از پیش

تعیین کرد. این را فقط می‌توان به‌صورت گذشته‌نگر، جزئی و موقت درک کرد. در مجموع باید گفت: روش کورره بر تجربه زیسته تمرکز می‌کند و روشی را برای بررسی تجربه زیسته و نیز بستری فراهم می‌کند که تجربه در آن زیسته شده است (Pinar, 2004).

خودفهمی^۱

خودفهمی در پژوهش کورره زمینه را برای بازسازی اجتماعی از طریق مطالعه دانشگاهی فراهم می‌کند (Pinar, 2009). روش کورره به‌دنبال درک تعامل بین مطالعه دانشگاهی و تاریخ زندگی در جهت خودشناسی و بازسازی اجتماعی است. کورره گفتگوی با خود یا با دیگران است که از دانش دانشگاهی سرچشمه می‌گیرد و پروژه‌ای مستمر از خودفهمی است که در آن فرد خود را برای مشارکت در جهان مهیا می‌کند. کورره افزون‌براینکه به‌عنوان یک چهارچوب نظری استفاده می‌شود، در ابتدا توسط پاینار (۱۹۷۵) به‌عنوان روشی برای معلمان برای انجام تأمل خودزیست‌نگارانه و تعمیق خودفهمی استفاده شد. همان‌طورکه پاینار (۲۰۱۲) نشان داد، فرایند کورره شامل بازگویی داستان تجارب آموزشی خود، تصور احتمالات آینده برای خودفهمی و تحلیل روابط بین گذشته و حال، تاریخچه زندگی آینده، و شیوه‌های جدید تفکر در مورد تعلیم و تربیت است.

بازسازی ذهنی

هدف کورره بازسازی ذهنیت فرد از طریق پرورش فضای بیگانگی است (Pinar, 2012). معلمان معانی زندگی خود را در کلاس از طریق گزارش‌های روایی تجربه زیسته خود می‌فهمند و بازسازی می‌کنند. این روش بر تجربه فرد تمرکز دارد (Chambers, 2003). برنامه درسی به‌عنوان گفتگوی پیچیده افراد را بسیار فراتر از این تصور در نظر می‌گیرد که صرفاً مجموعه‌ای از دانش دانشگاهی است که ما آن را مطالعه می‌کنیم. برعکس، برنامه درسی به‌عنوان یک گفتگو بر بازسازی مداوم دانش تأکید می‌کند؛ بازسازی ذهنی دانش دانشگاهی و تجربه زندگی که در طول زندگی فرد می‌گذرد (Pinar, 2012). از دیدگاه گرامت، کورره همان کاری است که فرد با برنامه درسی انجام می‌دهد (Grumet, 1976, P. 111).

1. Self-understanding

گفتگو

برنامه درسی یک مکالمه پیچیده است. این گفتگو تلاشی برای ایجاد فهم از طریق ارتباط است (Pinar, 2015). کورره فرایندی مبتنی بر گفتگو است که در آن شرکت‌کنندگان از طریق مطالعه دانش دانشگاهی، گفتگو با خودشان و با توجه به زمان و مکان، تجارب گذشته را مجدداً فعال، حال را بازسازی و آینده را تجسم می‌کنند. فرایند گفتگو در کورره نه‌تنها فقط از طریق گفتمان کلاس، بلکه از طریق گفتگوی میان دانش‌آموزان و معلمان و نیز گفتگوی درونی با خود انجام می‌شود (Pinar, 2011). از آنجاکه کورره به‌صورت اجتماعی و ذهنی و از طریق مطالعه دانشگاهی رخ می‌دهد، مفهوم برنامه درسی را به‌عنوان گفتگوی پیچیده حول تجربه آموزشی مطرح می‌کند. در واقع، کورره بر تجربه روزمره فرد و ظرفیت او برای یادگیری از آن تجربه، بازسازی تجربه از طریق تفکر و گفتگو تأکید می‌کند تا قادر به فهم باشد. چنین فهمی که از طریق کارکردن در تاریخ و تجربه زیسته به دست می‌آید، می‌تواند به ما کمک کند زندگی ذهنی و اجتماعی خود را بازسازی کنیم (Pinar, 2015, P. 111).

مفاهیم کلیدی پژوهش کورره به‌طور خلاصه به شکل زیر نمایش داده شده است:

شکل ۱. مفاهیم کلیدی پژوهش کورره

۳. مراحل انجام پژوهش کورره

پاینار (۲۰۱۲) به‌طور خاص چهارچوبی را برای تأمل خودزیست‌نگارانه در مورد تجارب آموزشی و تربیتی ارائه می‌دهد که شامل چهار معیار و مرحله به شرح زیر است:

مرحله بازگشت به عقب:^۱ تا جایی که می‌توانید به گذشته خود فکر کنید و خاطرات خود را به صورت جریانی از آگاهی ثبت کنید. در این مسیر معلمان، تجارب آموزشی، برداشت‌ها، رسانه‌ها و هر آنچه را که با آموزش و تدریس شما ارتباط داشته، در نظر بگیرید. به‌طور خاص، در مرحله رگسیون مریبان به تجربه مجدد و یادآوری آزادانه تجارب آموزشی تشویق می‌شوند (Pinar, 2012, P. 45). به‌دیگرسخن، مریبان باید تجارب آموزشی خاص خود را به خاطر بیاورند؛ زیرا این تجارب را می‌توان به‌عنوان اطلاعات پایه برای خوداندیشی به کار برد. مریبان می‌توانند تجارب آموزشی را به زبان خویش توصیف کنند. برای این کار روی یک صندلی راحت در یک اتاق آشنا و بدون مزاحمت یا نور کم بنشینید، چشمان خود را ببندید و گذشته خود را به یاد بیاورید. قطعاتی را که به ذهنتان خطور می‌کند تا حد امکان با جزئیات توصیف کنید، مثل اینکه می‌خواهید از صحنه‌ای عکس بگیرید. در این زمان، فرد به کاهش پدیدارشناختی می‌پردازد. شما باید از قضاوت یا ارزیابی رویداد یادآوری شده و تجزیه و تحلیل خود یادآوری خودداری کنید و صرفاً روی توصیف تمرکز کنید.

مرحله پیشرفت:^۲ در مرحله بعد به آینده خود بیندیشید و خاطرات چیزهایی را ثبت کنید که احتمالاً براساس این خاطرات و ایده‌ها در مورد تدریس اتفاق می‌افتد. در این مرحله محقق احتمالاتی را برای آینده از طریق «تداعی آزاد» ارائه می‌دهد. پاینار (۲۰۱۲) به دو نوع کاوش در این مرحله اشاره کرده است: تجربه سبکی و تخیل تماتیک (ص ۲۵). تجربه سبکی یا نوشتن می‌تواند مریبان را تشویق کند تا تصویر آینده برنامه درسی را از طریق ارتباط با تجارب فعلی تدریس ترسیم کند. در همین حال تخیل تماتیک به احتمال زیاد فرصتی را برای مریبان فراهم می‌کند تا در مورد مضامینی که به‌طور مکرر در شیوه‌های تدریس آنها اتفاق افتاده بازنگری و تأمل کنند و اهداف و تعهدات فوری که کار و زندگی آنها را شکل می‌دهد شناسایی کنند. بنابراین، آینده را می‌توان در ذهنیت فعلی مریبان نشان داد. با پرسیدن اینکه چه اتفاقی خواهد افتاد، مریبان می‌توانند اهداف عمیق‌تری، که باید از نظر آموزشی به آن دست یابند، مجسم کنند و این می‌تواند که راهنمای تدریس فعلی آنها باشد.

1. regressive stage

2. the progressive stage

مرحله تجزیه و تحلیل^۱: پس از گذراندن مراحل قبلی، زمانی که مقدار مشخصی از متون جمع‌آوری شد، وارد مرحله تحلیل می‌شود. به ارتباط بین خاطرات گذشته و ایده‌های خود در مورد آینده توجه کنید. نوعی شناسایی عینی از مضامین و ارتباطات مشترک بین دو مرحله قبل انجام دهید. مرحله تجزیه و تحلیل به مریبان کمک می‌کند تا گذشته و آینده را به صورت خودتأملی تحلیل کنند تا روابط درونی آنها را درک کنند. خودوارسی انتقادی گذشته و حال تلاش می‌کند تا ابعاد چندگانه یک تجربه آموزشی را درک کند (Pinar, 2012, P. 36). یکی از راه‌های انجام تحلیل، انجام کدگذاری باز نظریه زمینه‌ای است. در این مرحله، باید توجه داشت که آگاهی فرد تابع رویدادها یا مفاهیم آشکار شده نیست (Pinar, 1994). مریبان در این فرایند می‌تواند روابط میان دانش دانشگاهی، پیش‌زمینه‌های اجتماعی، فرایندهای خودسازی و تجارب زندگی را عمیقاً درک کنند. بات، تاونسد و ریمنوند^۲ (۱۹۹۰) اشاره می‌کنند که مریبان باید چهار نوع سؤال از خود پرسند که عبارت‌اند از: ماهیت کار من چیست؟ در آن بستر من چگونه می‌اندیشم و عمل می‌کنم و چرا؟ چگونه از طریق زندگی و تاریخچه شخصی آن کار را انجام می‌دهم؟ چطور آرزو می‌کنم که در واقعیت حرفه‌ای خود باشم؟ (ص ۲۵۷). مریبان از طریق پاسخ به این سؤالات، می‌تواند یک خودفهمی مستدل را انجام دهند.

مرحله ترکیب^۳: در نهایت همه چیز را با هم ترکیب کنید (جایی که بوده‌اید، جایی که می‌روید و همه مضامین رایج) و بنویسید که چگونه از این خوددانشی جدید برای تصمیم‌گیری آگاهانه در مورد شیوه‌های خود به‌عنوان معلم استفاده می‌کنید. در لحظه یا مرحله ترکیب، از مریبان انتظار می‌رود داده‌های حاصل از سه مرحله قبلی را ترکیب کنند تا معنای این داده‌ها را بفهمند و پداگوژی جدیدی را ارائه دهند تا فعالیت‌های فعلی مربوط به تدریس آنها را هدایت کند و یک محیط آموزشی دگرگون‌شونده ایجاد کند. در مرحله بعد، فرد با این سؤال تحلیل می‌کند که «روابط چند بعدی که در آن چیزهایی که از طریق کار تجزیه و تحلیل آشکار می‌شوند، درهم تنیده می‌شوند؟» در زندگی آموزشی ما، گذشته، آینده و حال متقابلاً منحصربه‌فرد نیستند، بنابراین، می‌توانیم چیزی را پیدا کنیم که از طریق آنها جریان دارد (Wang, 2010). هنگامی که چندین مفهوم مهم آشکار می‌شود، یک فرد ممکن است مجبور باشد

1. Analytic stage

2. Butt, Townsend & Raymond

3. Synthetic stage

با در نظر گرفتن موقعیت زندگی‌نامه خود انتخاب کند. از طریق چنین کارهای نوشتاری و تحلیلی، افراد می‌توانند با حفظ فاصله معینی از خود، خود را کشف کنند.

۴. پژوهش کورره در تربیت معلم و برنامه درسی

در این بخش، محقق قصد دارد انواع پژوهش‌هایی را بررسی کند که در حوزه برنامه درسی و تربیت معلم انجام می‌شود و ظرفیت اجرای آنها وجود دارد. پژوهشگر در نظر دارد به نمونه‌هایی از این پژوهش‌های انجام‌شده نگاهی بیندازد که در رابطه با موضوعات فرعی پژوهشی در حوزه برنامه درسی و تربیت معلم انجام شده است.

یکی از مهم‌ترین پژوهش‌ها در زمینه کورره در تربیت معلم، فهم شیوه‌ها و تجارب مربیان است. در واقع، در این نوع از پژوهش، هدف تحقیق در مورد تجربه خود مربی است. این تحقیق به دنبال خودفهمی مربی است. وی از طریق کورره، تجربه خود را به‌عنوان یک مربی تجزیه و تحلیل می‌کند، درک می‌کند و بیشتر خودفهمی را دنبال می‌کند (Jung, 2016). پاینار معتقد است که با وجود اهمیت اجتماعی خودفهمی، بسیار تأسف بار است که بسیاری از افرادی که تعلیم و تربیت و حرفه معلمی را به‌عنوان حرفه انتخاب می‌کنند، حرفه‌ای که فعالانه در زندگی دانش‌آموزان شرکت می‌کند، به دنبال خودفهمی نیستند و حتی از نیاز آن آگاه نیستند.

یکی دیگر از مهم‌ترین حوزه‌های موضوعی که کورره می‌تواند کاربرد بیشتری داشته باشد، بررسی ذهنیت نومعلمان و دانشجومعلمان است. در آموزش معلمان، کورره زمینه لازم را فراهم می‌کند تا دانشجومعلمان تجربه آموزشی خود را کشف کنند. براساس این باور که تدریس، یعنی تمرین برنامه درسی را نمی‌توان از معلم بودن جدا کرد، مطالعات مربوط به این موضوع پژوهشی نشان می‌دهد که معلمان نگرشی نسبت به فهم خود از طریق تجربه خود به‌عنوان یک معلم دارند. برای نمونه، چانگ کردل و کینگزلی^۱ (۲۰۱۴) کورره را در برنامه تربیت معلم مهدکودک خود به کار گرفتند. هدف از مطالعه آنها جهت کشف هویت مربیان مهدکودک بود. برای این منظور، آنها سه سؤال تحقیقاتی زیر را مطرح کردند:

۱. روایت تاریخیچه زندگی دانش‌آموزانی که وارد برنامه تربیت مربی مهد کودک می‌شوند چیست؟

1. Chang-Kredl and Kingsley

۲. دانش‌آموزانی که وارد برنامه تربیت مربی مهدکودک می‌شوند چه انتظاراتی از آینده شغلی معلمی خود دارند؟ استادان مسئول پرورش مربیان مهدکودک چه پیامدهایی را در رابطه با رشد هویت مربیان آینده مهدکودک از نتایج تحقیقات در مورد این دو موضوع ارائه می‌کنند؟

آنها از ۵۳ دانشجوی تربیت معلم مهدکودک در مونترال کانادا خواستند تا نوشتن کورره را انجام دهند و داده‌ها را براساس روش تحقیق کیفی تجزیه و تحلیل کردند. محققان مفاهیمی را برای مربیان معلم در رابطه با وضعیت مونترال کانادا ارائه کردند که در آن نرخ جابه‌جایی معلمان مهد کودک بالاست. اول، تجربیات و انگیزه‌های تعیین‌کننده دانشجویانی که وارد برنامه تربیت مربی مهدکودک می‌شوند، حاوی یک «دلیل احساسی»^۱ است. بنابراین، محققان معتقدند مربیان تربیت معلم باید به بخش عاطفی در ارتباط با رشد هویت دانشجویان توجه کنند. افزون‌براین، توصیه می‌شود دانشجویان توانایی بیان انتظارات خود از شغل خود را توسعه دهند و به آنها آموزش داده شود که الگوهای مناسبی داشته باشند. در پایان، محققان پیشنهاد می‌کنند دانشجویانی که وارد برنامه‌های تربیت معلم مهد کودک می‌شوند باید فرصت‌هایی برای کشف تجربیات و درک خود از هویت معلم و رشد معلم فراهم کنند. همچنین، مور^۲ (۲۰۱۳) در پژوهشی با عنوان «استفاده از فرایند کورره برای بررسی و مثبت نشان دادن تجربه کارورزی و ترغیب تأمل مشارکتی در مدارس برگزارکننده کارورزی»^۳ کورره را در زمینه فعالیت آموزشی و تربیتی به کار می‌برد. مور شاگردان خود را از طریق چهار مرحله کورره راهنمایی کرد و به آنها اجازه داد تا کورره نویسی خود را انجام دهند. پس از آن، مور در مورد ویژگی‌های تجربی و پیش‌داوری‌ها و تعصبات آنها از طریق تحلیل کوری با دانشجویان گفتگو کرد. در این مطالعه، مور به این نتیجه رسید که نقش اصلی کورره از اینکه آنها چه کسی هستند و می‌خواهند چگونه معلمی شوند، تصویر واضح‌تری ارائه می‌کند. همچنین، کورره فرصت‌هایی برای تأمل عمیق در مورد خودشان نه‌تنها برای خود معلمان، بلکه برای کارورزان فراهم می‌کند. از دیگر موضوعاتی که می‌توان با استفاده کورره بررسی و مطالعه کرد، فهم تجارب یادگیری دانش‌آموزان است که برای نومعلمان و دانشجومعلمان کاربرد زیادی دارد. درک تجربیات دانش‌آموزان

1. emotional cause

2. Moore

3. Using the Currere Process to Make the Teaching Internship Experience More Positive and Encouraging Collaborative Reflection in Internship Site Schools

یک مطالعه میدانی و کاربردی‌تر است؛ زیرا از آن برای بهبود تدریس معلمان استفاده می‌شود. مفاهیم کلیدی مرتبط با این موضوع پژوهشی شامل درک خود، مراقبت از خود، تأمل مستقل و ارتباط بین محتوای برنامه درسی و تجربیات فردی دانش‌آموزان است. نمونه‌ای از مطالعات انجام‌گرفته در این زمینه، تحقیق فریز-بوت^۱ (۲۰۱۹) با عنوان «استفاده از کورره به‌عنوان شکلی از خودنویسی در میان نوجوانان شهری» است. محقق این واقعیت را مورد انتقاد قرار داد که دانش‌آموزان هرگز فرصتی برای تأمل در تجربیات آموزشی خود و معنای آن تجارب در فرایند تحصیل نداشتند. براساس این، محقق کورره را به‌عنوان شکلی از خودنویسی برای نوجوانان ساکن در مناطق شهری به کار برد. در نتیجه مطالعه، ابتدا دانش‌آموزان به‌دنبال فرصت‌هایی برای بیان افکار خود بودند و از زبان زیادی برای بیان آزاد استفاده کردند. دوم، بیشتر دانش‌آموزان به‌دنبال معلمانی هستند که بتوان آنها را به‌عنوان «عشق آموزشی»^۲ ابراز کرد. چنین عشقی در توقعات زیاد از دانش‌آموزان، توجه اندیشمندان به آنها و مهم‌تر از همه، نگرش گوش دادن به «صدای» آنها آشکار می‌شود.

یکی دیگر از زمینه‌های استفاده از کورره به‌عنوان روش تحقیق در تربیت معلم و نیز برنامه درسی، انجام تحقیقات فلسفی و نظری در مورد خود مفهوم کورره است (Wallace & Byers, 2018). مطالعاتی که در این مبحث گنجانده شده است، ضمن بررسی اهمیت آموزشی و تربیتی مفهوم کورره، ارزش آن را به‌عنوان یک روش تحقیق به دست آورده است. وانگ^۳ (۲۰۱۰) پیچیدگی زمان‌بندی پدیدارشناختی در تربیت معلم را برای خود تحولی با اعمال آن در برنامه آموزش معلم خود مورد بحث قرار داد. این مطالعه که کورره نوشته شده توسط دانشجو معلمان را در کلاس‌های تربیت معلم را از منظر پدیدارشناسی تحلیل می‌کند، از نظم زمانی گذشته، حال و آینده پیروی نمی‌کند؛ اما در عین حال بر آگاهی (آموزش، دانش‌آموز، تجربه، برنامه درسی، و غیره) دانشجو معلمان تأثیر می‌گذارد، نشان داد که استادان و معلمان باید ذهنیت خود را در موقعیت‌های یاددهی-یادگیری درک کنند. به‌دیگرسخن، وی بر آن است تا بفهمد او کیست، چه کسانی بر فعالیت آموزشی او تأثیر گذاشته‌اند، تجربیات او با آنها چه بوده، و این تجربیات چه معنایی دارد.

1. Frazier-Booth
2. educational love
3. Wang

بحث و نتیجه‌گیری

ون مانن^۱ (۱۹۹۱) در کتاب تدبیر تدریس^۲ بیان می‌کند که مربیان باید به‌طور مستمر در مورد تجربیات زیسته خود تأمل کنند. وی معتقد است مربیانی که اشتباهات اجتناب‌ناپذیر را بررسی می‌کنند، می‌توانند «اهداف آموزشی» خود را تقویت و به دانشجویان کمک کنند تا پتانسیل خود را برای بودن و شدن درک کنند. این در مورد معلمان نیز صادق است. از طریق گفتگو با محوریت فرایند کورره، می‌توان اضطراب و ناهماهنگی عاطفی (چه به‌عنوان بخشی از فرایند آماده‌سازی معلم برای معلمان تازه کار و چه ناشی از استرس‌های روزمره بر معلمان با تجربه در یک حرفه چالش‌برانگیز) را حل کرد. ارزش تجزیه و تحلیل ادراکات گذشته که به ساخت فعلی من از معلم بودن منجر شده است، این است که اکنون آنچه را که شخصاً برای من مهم است می‌بینم و به این فکر می‌کنم که چگونه می‌توانم تأثیر مثبتی در زندگی دانش‌آموزان خود داشته باشم. با مقایسه تجربیات گذشته‌ام با اهداف آینده‌ام متوجه می‌شوم که نه تنها تجربیاتم به من بینشی نسبت به نوع معلمی داده که امیدوار هستم از این نوع معلم باشم، بلکه تدریس خوب چیزی بیش از یک معلم خوب بودن در معنای سنتی است. این در مورد آمادگی برای انطباق با دانش‌آموزان و انجام هر کاری که برای فراهم کردن ابزارهایی که دانش‌آموزان برای موفقیت نیاز دارند، انجام شود.

از این رو، یکی از روش‌های مناسب جهت مطالعه تجارب زیسته معلمان و دانشجو معلمان، روش کورره است. کورره را که به‌عنوان مفهومی اساسی، نقش مهمی در نوفهم‌گرایی برنامه درسی داشته، می‌توان به‌عنوان یک روش تحقیق کیفی در حوزه آموزش معلمان در نظر گرفت. پژوهش حاضر نیز با همین هدف انجام شده و تلاش کرده تا کورره را به‌عنوان یک روش تحقیق کیفی در تربیت معلم برای نو معلمان و دانشجو معلمان مفهوم‌پردازی کند. کورره فرصتی را برای بازگشت به ابتدا، پروژه‌سازی برای آینده و سپس بررسی هدفمند فعالیت‌ها را در فضای واقعی فراهم می‌کند. این کار، اساس و پایه یادگیری راهبردهای کاربردی و عملی برای تبدیل کلاس به فضایی مثبت و سازنده است. کورره به معلمان بینش و زمینه خود تأملی را فراهم می‌کند تا خود را چیزی بیشتر از مدیر و سرپرست دانش‌آموز تصور کنند.

1. Van Manen

2. The tact of teaching

بنابراین، برای تبیین کورره به‌عنوان یک روش تحقیق برای آموزش معلمان و برای انجام این پژوهش، محقق ادبیات برنامه درسی مرتبط با مفهوم کورره را مرور و بررسی کرد. ابتدا مفهوم کورره بررسی و سپس مراحل انجام تحقیق کورره مطالعه شد. نتایج تحقیق در قالب مبانی فلسفی کورره، مفاهیم کلیدی پژوهش کورره و انواع تحقیقات کورره در آموزش معلمان ارائه شد. براساس این پژوهش کورره به‌عنوان یک روش تحقیق اتوئیوگرافیک مبتنی بر پدیدارشناسی، اگزستانسیالیسم، تفسیری و ساختارشکنی، روان‌شناسی و روان‌کاوی است. همچنین، مهم‌ترین مفاهیم کلیدی پژوهش کورره در حوزه تربیت معلم شامل ذهنیت، صدا، مکان، تجربه، خودفهمی، بازسازی ذهنی و گفتگوست. همچنین، براساس نتایج این پژوهش انواع تحقیقات کورره در حوزه تربیت معلم شامل موارد زیر است:

انجام پژوهش برای فهم شیوه‌ها و تجارب مربیان؛ بررسی ذهنیت نومعلمان و دانشجومعلمان؛ فهم تجارب یادگیری دانش‌آموزان (برای نومعلمان و دانشجومعلمان)؛ و انجام تحقیقات فلسفی و نظری در مورد مفهوم کورره.

منابع

- فتحی و اجارگاه، کورش (۱۳۹۵) برنامه درسی به سوی هویت های جدید: شرحی بر نظریات معاصر برنامه درسی. جلد ۱. تهران: انتشارات آبیژ.

Reference

- Britzman, D. (1991). *Practice makes practice: A critical study of learning to Albany, NY: State University of New York Press.*
- Britzman, D. (2014). That other scene of pedagogy: A psychoanalytic narrative. *Changing English, 21(2)*, 122-130.
- Butt, R., Townsend, D., & Raymond, D. (1990). Bring reform to life: teachers' stories and professional development. *Cambridge journal of Education, 20(3)*, 255-268.
- Chambers, C. (2003). As Canadian as possible under the circumstances. In W. Pinar, *The Internalization Handbook of Curriculum Research* (pp. 221-252). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Chang-Kredl, S., & Kingsley, S. (2014). Identity expectations in early childhood teacher education: Pre-service teachers' memories of prior experiences and reasons for entry into the profession. *Teaching and Teacher Education, 43*, 27-36.
- Connelly, F. M., & Clandinin, D. J. (1990). Stories of experience and narrative inquiry. *Educational Researcher, 19(5)*, 2-14.
- Doerr, M. N. (2004). *Currere and the environmental autobiography: A phenomenological approach to the teaching of Ecology*. New York, NY: Peter Lang.
- Fathi Vajargah, Kouros. (2016). *Curriculum Towards New Identities: An Exposition of Contemporary Curriculum Theories, Vol. 1*. Tehran: Aeezh Publications. (In Persian).
- Foucault, M. (1986). *The care of the self* (R. Hurley, Trans.). New York: Vintage Books.
- Frazier-Booth, K. J. (2019). *Using currere as a form of self-writing among urban teens*. Doctoral dissertation, University of Massachusetts Boston.
- Grumet, M. (1990). Retrospective: Autobiography and the analysis of Educational Experience. *Cambridge Journal of Education, 20(3)*, 321-325.
- Grumet, M. R., (1976). *Psychoanalytic foundations*, W. F. Pinar, M. R. Grumet. *Toward a Poor curriculum*. Dubuque, Kendall Hunst, pp. 111-146.

- Grundy, S. (1987). Curriculum: Product or praxis. New York, NY: Routledge.
- Harper, D. (2012). Online etymology dictionary. Retrieved from <http://www.etymonline.com>
- Jonsson, S. (2000). Subject without nation. Durham. NC: Duke University Press.
- Jung, J. H. (2016). The concept of care in curriculum studies: Juxtaposing currere and hakbeolism. New York: Routledge.
- Kincheloe, Joe L. and Pinar, William F. eds. 1991. Curriculum as Social Psychoanalysis: The Significance of Place. Albany: State University of New York Press.
- Martin, J.V. (2009). Currere and the Hours: Rebirth of the female self. *Journal of Curriculum Theorizing*. 25 (1), 100-109.
- Miller, J, L. (1990). creating spaces and findings voices: Teachers collaborating for empowerment. Albany, NY: State University of New York Press.
- Moore, L. (2013). Starting the Conversation: Using the Currere Process to Make the Teaching Internship Experience More Positive and Encourage Collaborative Experience in Internship Site Schools. Barcelona, Spain.
- Peshkin, A. (1988). In Search of Subjectivity – One’s Own. *Educational Researcher*, 17:7, 17–22.
- Peshkin, A. (1991) The Color of Strangers, the Color of Friends: The play of ethnicity in school and community. Chicago, University of Chicago Press.
- Pinar, F. W., Reynolds, M. W., Slattery, P., Tauban, M. P. (2004). Understanding Curriculum. An introduction to the study of historical and contemporary curriculum discourses. New York: Peter Lang
- Pinar, W. F. (1975). Currere: toward reconceptualization. In W.F. Pinar (Ed.), Curriculum theorizing: the reconceptualists. Berkeley, CA: McCutchan Publishing Corporation
- Pinar, W. F. (1994). Autobiography, politics, and sexuality: Essays in curriculum theory 1972-1992. New York: Peter Lang.
- Pinar, W. F. (2004). What is curriculum theory? New York: Routledge
- Pinar, W. F. (2009). Worldliness of Cosmopolitan Education: a passionate life in public Serviv New York: Routledge.
- Pinar, W. F. (2010). Currere. In: C. Kridel (Ed.). Encyclopedia of curriculum studies. London: Sage. Pinar, W. F. (2004). What is curriculum theory? New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers

- Pinar, W. F. (2011). *The Character of Curriculum Studies*. New York: Palgrave Macmillan.
- Pinar, W. F. (2012). *What is curriculum theory?* (2nd edition). New York: Routledge.
- Pinar, W. F. (2012). *What is curriculum theory?* New York, NY: Routledge.
- Pinar, W. F. (2015). *Educational experience as lived: Knowledge, history, alterity: The selected works of William F. Pinar*. New York: Routledge.
- Pinar, W. F., & Grumet, M. R. (1976). *Toward a poor curriculum*. Dubuque, IA: Kendall/Hunt Pub.Co.
- Savage, Jonathan. (2011). *Secondary Curriculum Design: Teaching and Learning in Cross-Curricular Secondary School Programs*. Translated by Mohammad Javadipour & Morteza Bazdar Qamchiqieh. Tehran: Aeezh Publications, 2017. (In Persian).
- *Significance of place*. Albany: NY: State University of New York Press.
- Taubman, P. (2012). *Disavowed knowledge: Psychoanalysis, education, and teaching*. New York: Routledge.
- Van Manen, M. (1991). *The tact of teaching: The meaning of pedagogical thoughtfulness*. Albany, NY: State University of New York Press.
- Wallace, M. F., & Byers, C. (2018). Duo-Currere: Nomads in Dialogue (Re) searching for Possibilities of Permeability in Elementary Science Teacher Education. *Cur rere Exchange Journal*, 2(1), 59-68.
- Wang, H. (2010). The temporality of currere, change, and teacher education. *Pedagogies: An International Journal*, 5(4), 275-285
- Weedon, C. (2004). *Identity and Culture*. New York: Open University Press.